766/07

Den 8. marts 2007 blev i sag nr. 69.090:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxx xxx xx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anerkendt fuld skyld hos ham i forbindelse med en påkørsel.

Selskabet har anerkendt fuld skyld for klageren og har opkrævet selvrisikoen under henvisning til, at et uvildigt vidnes forklaring støtter modpartens forklaring.

Klageren har bestridt, at føreren, som klageren på påkørselstidspunktet havde udlånt bilen til, har været involveret i et uheld. Han har efter indsigelser til selskabet indbragt sagen for nævnet.

Selskabet har i skrivelse af 13/6 2006 til nævnet redegjort således for sagen:

> "Føreren af vores kundes bil er utilfreds med, at vi har anerkendt, at bilen har forvoldt en skade på en parkeret bil i forbindelse med udbakning fra parkering. Modparten er ligeledes forsikret hos os.
>
> Fra modparten havde vi modtaget en henvendelse om, at vores kundes bil havde været involveret i et uheld den 28. marts 2005 på G…vejs p-plads kl. 16.04. Vores kunde havde påkørt modpartens bil, der holdt parkeret, således at der var kommet en bule i døren med afsmitning af hvid maling fra vores kundes bil.

Vi anmodede derfor vores kunde om en anmeldelse. Vores kunde ringede og oplyste, at han ikke havde lavet nogen skade, og vi bad ham sende dette på skrift. Vi modtog en anmeldelse, hvoraf det fremgik, at han ikke ved, hvad der er sket, idet fører af bilen på uheldstidspunktet var K.J.

På baggrund heraf meddelte vi modpartens selskab, at vi ud fra vores kundes oplysninger måtte afvise kravet, idet vores kunde ikke vidste, hvad der var sket, og at han ikke havde lavet nogen skade.

Herefter modtog vi en vidneerklæring fra et uvildigt vidne, hvoraf det fremgik, at vidnet stod og kiggede ud af vinduet, da han så en hvid bil bakke ind i overboens bil. Det var en mørkhåret kvindelig chauffør, som bare kørte videre, uden at efterlade besked. Vidnet skrev bilens nr., dato og klokkeslæt ned, fordi han kunne se, det ville gå galt, sådan som hun bakkede. Da hun ramte overboens bil, kunne man se, det gav et ryk i bilen. Hun havde bakket frem og tilbage flere gange, før hun endelig kom fri og kørte sin vej.

Vi sendte derfor vidneerklæringen til vores kunde, som herefter henviste os til at kontakte føreren af bilen, da han ikke vidste, hvad der var sket, og da han havde haft lånt bilen ud en måneds tid.

Som følge heraf sendte vi vidneerklæringen til føreren og meddelte hende, at vi måtte anerkende erstatningspligten ud fra denne.

Føreren ringede og meddelte, at hun ikke havde forvoldt denne skade. Vi oplyste, at der var et uvildigt vidne, og føreren undrede sig meget over, hvorfor vidnet så ikke kom ned, hvis han havde set, hvad der var sket. Føreren fik tilsendt fotos af modpartens skade, som hun finder dårlige og ikke i overensstemmelse med det skadesomfang, som vi tidligere har oplyst.

Der er lysindfald på fotoet, men de vandrette og lodrette streger, som føreren henviser til, er markeringer, som værkstedet har lavet for at omkranse det område, hvor

bulen er placeret, jf. taksatorrapportens bemærkningsfelt. Farveforskellen på de to fotos skyldes lysindfaldet, og både taksator og værkstedet bekræftede, at det var den samme bil, hvilket vi meddelte føreren.

Føreren bemærkede herefter, at skaden var placeret på venstre fordør, hvorfor hun ikke mente dette kunne lade sig gøre, når begge biler holdt med fronten mod nogle buske. Vi havde forinden kontaktet vidnet telefonisk, netop med henblik på at få oplyst, hvordan bilerne var placeret i forhold til hinanden. Vidnet oplyste, at modparten var bakket ind i båsen, og derfor holdt med fronten udad. Føreren ramte modparten ca. midt på bilen med fronten, fordi hun allerede begyndte at dreje, inden hun var kommet ud af P-båsen.

Vidnet havde videregivet oplysningerne om vores kundes reg.nr. til modparten, og efterfølgende givet en klar og udførligt beskrivelse af uheldet. Vidnet har oplyst bilens farve og udseendet på føreren er beskrevet og ikke bestridt af føreren, ligesom hun ikke har bestridt at have været på stedet det pågældende tidspunkt. Da der endvidere var overensstemmelse mellem skadens placering og uheldet, anerkendte vi erstatningspligten overfor modparten og fastholdt afgørelsen overfor føreren.

I sin klage til Ankenævnet har føreren angivet, at vidnet ligeledes kører i en hvid bil, og med en gammel skade på venstre kofanger. Vi kan ikke bevise, at vidnets udtalelse er usandfærdig, ligesom vi ikke finder anledning til at betvivle vidnets troværdighed. Fra Ankenævnspraksis kan vi henvise til 62.289. Føreren mener også, at de to fotos er af forskellige biler, men eftersom både taksator og værkstedet bekræfter, at fotos er af den samme bil, må vi lægge dette til grund.

Føreren bekræfter endvidere, at hun bakkede ud og kørte frem og tilbage nogle gange, hvilket er i overensstemmelse med vidnets forklaring, ligesom hun erkender at have været tæt på bilen til venstre, og hendes bil gav et ryk, da hun bremsede. Vi finder derfor, at det er sandsynligt, at føreren af vores kundes bil har ramt modpartens bil og forvoldt skaden på venstre fordør som forklaret af vidnet. Fra Ankenævnspraksis kan vi henvise til 64.448.

Klagen giver os ikke anledning til at ændre vores afgørelse i sagen."

Føreren har på vegne af klageren i skrivelse modtaget i nævnet den 3/7 2006 anført følgende til selskabets skrivelse:

"Jeg K.J. har læst brevet, da det var mig der kørte i den hvide Honda Accord, og mig der er blevet anklaget for at have lavet en skade på en Opel Vectra, som jeg ikke har gjort.

I skriver, at hvis der er oplysninger i brevet, som jeg ikke kender til, så skal jeg meddele det jer skriftligt.

Og det er der jo så igen.

Tryg Vesta skriver jo nu 'de vandrette og lodrette streger, som føreren henviser til, er markeringer, som værkstedet har lavet for at omkranse det område, hvor bulen er placeret, jf. taksatorrapportens bemærkningsfelt.'

Siden har jeg så også snakket med en autolakerer, som også siger at det ikke er sandt at man laver streger på biler, for at omkranse et område. Og desuden kan han jo også se, at det er 2 forskellige biler med hver sin maling. Den bil det drejer sig om er lakeret med metallic lak og den anden er en almindelig lak og det er 2 vidt forskellige farver. Desuden kan han så heller ikke forstå, hvorfor der ifølge af regningen, skal udskiftes kantgummilister på døren, når skaden skulle være sket midt på døren.

Da kan jeg jo så heller ikke lide den sætning, som de siger jeg har sagt 'hvorfor vidnet så ikke kom ned, hvis han havde set, hvad der var sket'.
Det jeg sagde var, at jeg synes at det var mærkeligt, at vidnet ikke kom ned, når han synes at det så så slemt ud.
Det første billede af skaden der blev sendt, var jo også en sort/hvid kopi som jeg også har sendt til jer. Der står nogle numre på fra værkstedet."

Nævnet har fået forelagt den i sagen omtvistede vidneerklæring foruden de omtvistede fotos.

Nævnet udtaler:
Selskabet er ansvarsforsikrer for klageren og kan i forholdet til modparten og dennes selskab, som i dette tilfælde er samme selskab, afgøre skyldsspørgsmålet, da selskabet hæfter direkte, jf. færdselslovens § 108, stk. 1.

Efter sin gennemgang af sagen, herunder den fremlagte vidneerklæring, kan nævnet på det foreliggende grundlag ikke kritisere, at selskabet under henvisning til vidnets oplysninger har anerkendt ansvaret for den på modpartens bil anmeldte skade. Dette udelukker ikke, at klageren ved en selvstændig sag mod selskabet forsøger at opnå en anden afgørelse.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann